

○ คำพิพากษา
(อุทธรณ์)

(ต. ๒๒)

คดีหมายเลขดำที่ อ. ๘๒๑/๒๕๕๕
คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๘๗๐/๒๕๕๕

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๑๙ เดือน พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙

{	นายวรพงษ์ รอดเจริญ	ผู้ฟ้องคดี
	ผู้ว่าราชการจังหวัดจันทบุรี ที่ ๑ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ที่ ๒	ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย (อุทธรณ์คำพิพากษา)

ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองยื่นอุทธรณ์คำพิพากษา ในคดีหมายเลขดำที่ ๕๑/๒๕๕๓ หมายเลขแดงที่ ๑๑๘/๒๕๕๕ ของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองระยอง)

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ในขณะที่มีเหตุแห่งการฟ้องคดีนี้ นายกเทศมนตรีตำบลพลับพลานารายณ์ได้มีคำสั่งแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีซึ่งดำรงตำแหน่งนายช่างโยธา ๔ มีหน้าที่และรับผิดชอบปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับงานโยธา เช่น การออกแบบ การควบคุมการก่อสร้าง บำรุงรักษาด้านช่างโยธาและการวางโครงการก่อสร้างในงานด้านโยธา รักษาการแทนปลัดเทศบาล เนื่องจากปลัดเทศบาลเข้ารับการอบรมหลักสูตรผู้บริหารงานเทศบาลที่จังหวัดปทุมธานี ตามคำสั่งที่ ๑๒๓/๒๕๕๕ ระหว่างวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๕ ถึงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๖ ต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งจังหวัดจันทบุรี ที่ ๘๖๗/๒๕๕๒ เรื่อง ให้เจ้าหน้าที่

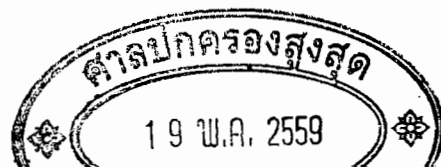
/ชดใช้...

ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่เทศบาลตำบลพลับพลานารายณ์ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๒
 แจงให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่เทศบาลตำบลพลับพลานารายณ์ เป็นเงิน
 ๑๕๓,๑๑๗ บาท ผู้ฟ้องคดีได้อุทธรณ์โต้แย้งคำสั่งดังกล่าวแล้ว ต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒
 ได้มีคำวินิจฉัยยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี โดยคำสั่งและคำวินิจฉัยอุทธรณ์มีเหตุมาจาก
 กรณีที่ในระหว่างวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๔๕ ถึงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๔๖ ในขณะที่
 ผู้ฟ้องคดีรักษาการแทนปลัดเทศบาลตำบลพลับพลานารายณ์ นางสาววรรณ เรืองฤทธิ์สวัสดิ์
 ตำแหน่งเจ้าพนักงานการเงินและบัญชี ๕ ได้กระทำการนำเช็คสั่งจ่ายของเทศบาลตำบล
 พลับพลานารายณ์จำนวน ๖ ฉบับ ไปเบิกเงินจากธนาคารออมสิน สาขาจันทบุรี แล้วยักยอก
 ไปใช้เป็นประโยชน์ส่วนตัวตน คือ ๑. เช็คเลขที่ ๓๐๗๘๕๐๗ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๔๕
 ๒. เช็คเลขที่ ๓๐๗๘๕๐๘ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๔๕ ๓. เช็คเลขที่ ๓๐๗๘๕๑๒ ลงวันที่
 ๒๗ ธันวาคม ๒๕๔๕ ๔. เช็คเลขที่ ๓๐๗๘๕๑๓ ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๔๕ ๕. เช็คเลขที่
 ๓๐๗๘๕๑๔ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๔๖ และ ๖. เช็คเลขที่ ๓๐๗๘๕๑๕ ลงวันที่
 ๑๕ มกราคม ๒๕๔๖ รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๗๖๕,๕๘๕ บาท ทั้งที่ผู้ฟ้องคดีไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับ
 การกระทำความผิดดังกล่าว และโดยที่ข้อเท็จจริงปรากฏว่า เช็คเลขที่ ๓๐๗๘๕๐๗
 ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๔๕ ดันข้าวเช็คว่างเปล่า ตรวจสอบแล้วเช็คถูกเบิกจ่ายไป
 ๑๗๘,๕๐๐ บาท สั่งจ่ายนายประเสริฐ กิจสวัสดิ์ ตรวจสอบไม่พบฎีกาเบิกจ่าย ด้านหลังเช็ค
 ระบุนางสาววรรณเป็นผู้ยื่นเช็คและเป็นผู้รับเงินแต่เพียงผู้เดียว มูลค่าความเสียหาย
 ๑๗๘,๕๐๐ บาท เช็คเลขที่ ๓๐๗๘๕๐๘ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๔๕ เบิกจ่ายเงินวันที่
 ๒๕ ธันวาคม ๒๕๔๕ ดันข้าวเช็คว่างเปล่า ตรวจสอบแล้วเช็คถูกเบิกจ่ายไป ๙๘,๐๐๐ บาท
 สั่งจ่ายนางสาววรรณ ตรวจสอบไม่พบฎีกาเบิกจ่าย ด้านหลังเช็คระบุนางสาววรรณเป็น
 ผู้ยื่นเช็คและเป็นผู้รับเงินแต่เพียงผู้เดียว มูลค่าความเสียหาย ๙๘,๐๐๐ บาท เช็คเลขที่
 ๓๐๗๘๕๑๒ ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๔๕ ดันข้าวเช็คว่างเปล่า ตรวจสอบแล้วเช็ค
 ถูกเบิกจ่ายไป ๗๙,๘๓๐ บาท สั่งจ่ายร้านหนังสือดี ตรวจสอบไม่พบฎีกาเบิกจ่าย ด้านหลัง
 เช็คระบุนางสาววรรณเป็นผู้ยื่นเช็คและเป็นผู้รับเงินแต่เพียงผู้เดียว มูลค่าความเสียหาย
 ๗๙,๘๓๐ บาท เช็คเลขที่ ๓๐๗๘๕๑๓ ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๔๕ ดันข้าวเช็คว่างเปล่า
 ตรวจสอบแล้วเช็คถูกเบิกจ่ายไป ๓๖๓,๕๖๐ บาท สั่งจ่ายนางสาววรรณ ตรวจสอบไม่พบ
 ฎีกาเบิกจ่าย ด้านหลังเช็คระบุนางสาววรรณเป็นผู้ยื่นเช็คและเป็นผู้รับเงินแต่เพียงผู้เดียว
 มูลค่าความเสียหาย ๓๖๓,๕๖๐ บาท เช็คเลขที่ ๓๐๗๘๕๑๔ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๔๖

/เบิกจ่ายเงิน...

เบิกจ่ายเงินวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๔๖ ดันข้าวเช็คว่างเปล่า ตรวจสอบแล้วเช็คถูกเบิกจ่ายไป ๑๔,๘๐๐ บาท สั่งจ่ายนางสาววรรณิ ตรวจสอบไม่พบฎีกาเบิกจ่าย ด้านหลังเช็คระบุ นางสาววรรณิเป็นผู้ยื่นเช็คและเป็นผู้รับเงินแต่เพียงผู้เดียว มูลค่าความเสียหาย ๑๔,๘๐๐ บาท และเช็คเลขที่ ๓๐๗๘๕๑๕ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๔๖ เบิกจ่ายเงินวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๔๖ ดันข้าวเช็คว่างเปล่า ตรวจสอบแล้วเช็คถูกเบิกจ่ายไป ๓๐,๘๘๕ บาท สั่งจ่าย นางสาววรรณิ ตรวจสอบไม่พบฎีกาเบิกจ่าย ด้านหลังเช็คระบุ นางสาววรรณิเป็นผู้ยื่นเช็ค และเป็นผู้รับเงินแต่เพียงผู้เดียว มูลค่าความเสียหาย ๓๐,๘๘๕ บาท ซึ่งในการเบิกจ่ายเงิน แต่ละครั้งของเทศบาลตำบลพลับพลานารายณ์นั้น ต้องมีผู้มีอำนาจสั่งจ่ายประกอบด้วย นายธงชัย เรืองธรรม นายกเทศมนตรีตำบลพลับพลานารายณ์ ลงลายมือชื่อร่วมกับ ปลัดเทศบาลตำบลพลับพลานารายณ์หรือนางสาววรรณิคนใดคนหนึ่งจึงจะเบิกเงินได้ ฉะนั้น เช็คทั้ง ๖ ฉบับตามที่กล่าวข้างต้นจะต้องมีลายมือชื่อนายธงชัย นายกเทศมนตรีตำบลพลับพลานารายณ์ทุกครั้ง เมื่อนางสาววรรณิทำบันทึกข้อความเสนอเบิกเงินตามโครงการ ต่างๆ ตามเช็คทั้ง ๖ ฉบับโดยไม่ผ่านผู้ฟ้องคดี ทำให้ผู้ฟ้องคดีไม่สามารถกำกับดูแล ให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบแบบแผนของทางราชการได้ ประกอบกับนายกเทศมนตรี ตำบลพลับพลานารายณ์ได้สั่งการโดยตรงและลงลายมือชื่อในเช็ค เท่ากับเป็นการใช้ดุลพินิจ ของผู้บังคับบัญชาสูงสุดว่าการเบิกจ่ายเงินตามเช็คทั้ง ๖ ฉบับ ไม่ต้องผ่านหรือให้ผู้รักษาการ แทนปลัดเทศบาลรับรู้และทำหน้าที่ตามที่ได้แต่งตั้งไว้ นายกเทศมนตรีตำบลพลับพลานารายณ์ และนางสาววรรณิซึ่งเป็นผู้ลงลายมือชื่อสั่งจ่ายในเช็ค จึงต้องรับผิดชอบตามเนื้อความในเช็คดังกล่าว ประกอบกับรายงานผลการสอบข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง ความรับผิดชอบละเมิดตามคำสั่งเทศบาลตำบลพลับพลานารายณ์ ที่ ๔๒๑/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๑ สรุปว่า ความเสียหายที่เกิดขึ้นเกิดจากการจงใจ กระทำทุจริตของนางสาววรรณิโดยอาศัยอำนาจในตำแหน่งหน้าที่ราชการ แสวงหา ผลประโยชน์มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมาย และเสนอให้นางสาววรรณิชดใช้ค่าเสียหาย เป็นเงินจำนวน ๗๖๕,๕๘๕ บาท แก่เทศบาลตำบลพลับพลานารายณ์แต่เพียงผู้เดียว อีกทั้ง ข้อเท็จจริงยังปรากฏว่า การสั่งจ่ายเช็คแต่ละฉบับส่วนใหญ่ไม่มีฎีกาเบิกจ่าย และบางฉบับ ที่มีฎีกาเบิกจ่ายก็มีการแก้ไขจำนวนเงินให้มากกว่าที่สั่งจ่ายจริง อีกทั้งยังมีการละเว้น ไม่ลงรายการในสมุดเงินสตราจ่าย ที่ผ่านมาเคยมีกรณีที่ผู้ฟ้องคดีกับพวกนำคดี ที่เกิดจากการกระทำทุจริตเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินตามเช็คของนางสาววรรณิที่เกิดขึ้นก่อน

/ข้อเท็จจริง...

ข้อเท็จจริงในคดีนี้ยื่นฟ้องต่อศาลปกครองระยอง และศาลได้มีคำพิพากษาในคดีหมายเลขดำ ที่ ๒๑๔, ๒๑๕, ๒๒๐, ๒๒๔, ๒๒๖/๒๕๕๐ หมายเลขแดงที่ ๑๓๔-๑๓๘/๒๕๕๒ ว่า ผู้ฟ้องคดี ดำรงตำแหน่งนายช่างโยธาซึ่งไม่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับงานการเงินและบัญชี แต่ได้รับคำสั่ง ให้รักษาการแทนปลัดเทศบาลระหว่างวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๔๖ ถึงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๔๖ (เป็นเวลา ๔๕ วัน) และระหว่างวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๔๖ ถึงวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๔๖ (เป็นเวลา ๒๖ วัน) ประกอบกับผู้ฟ้องคดีเป็นนายช่างโยธาย่อมไม่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญด้านการเงินและบัญชี เมื่อได้รับคำสั่งให้รักษาการแทนปลัดเทศบาลในช่วง ระยะเวลาสั้นๆ สองครั้งดังกล่าวย่อมไม่ทำให้ผู้ฟ้องคดีมีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านการเงิน และบัญชีได้ กรณีจึงถือว่าหน่วยงานมีส่วนบกพร่องอยู่ด้วยที่ไม่อาจจัดหาเจ้าหน้าที่ที่มีความชำนาญในแต่ละด้านและมีความเหมาะสมเป็นผู้รักษาการแทนเจ้าหน้าที่ที่ชำนาญการ ในด้านนั้นที่ไม่อยู่ปฏิบัติหน้าที่ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งในคดีดังกล่าวให้ผู้ฟ้องคดี รับผิดชอบร้อยละ ๒๐ ของความเสียหายจำนวน ๗๖๕,๕๘๕ บาท คิดเป็นเงิน ๑๕๓,๑๑๗ บาท จึงเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้เพิกถอนคำสั่งจังหวัดจันทบุรี ที่ ๙๖๗/๒๕๕๒ เรื่อง ให้เจ้าหน้าที่ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่เทศบาลตำบลพลับพลานารายณ์ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๒ และคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามหนังสือจังหวัดจันทบุรี ที่ จป ๐๐๓๗.๔/๑๕๗๕๒ ลงวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๒ และหนังสือกรมส่งเสริมการปกครอง ส่วนท้องถิ่น ด่วนมาก ที่ มท ๐๘๐๔.๔/๒๑๗๖๑ ลงวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๒

ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองให้การว่า มูลเหตุคดีนี้เกิดจากจังหวัดจันทบุรีได้รับรายงาน จากเทศบาลตำบลพลับพลานารายณ์ว่า ตรวจพบว่าในระหว่างวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๔๕ ถึงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๔๖ นางสาววรรณ เรืองฤทธิ์สวัสดิ์ ตำแหน่งเจ้าพนักงานการเงิน และบัญชี ๕ ของเทศบาลตำบลพลับพลานารายณ์ ได้กระทำการทุจริตโดยนำเช็ค จำนวน ๒๕ ฉบับ ไปขึ้นเงินธนาคารออมสิน สาขาจันทบุรี แล้วยักยกออกไปใช้ประโยชน์ ส่วนตน ทำให้เกิดความเสียหายกับทางราชการเป็นเงินทั้งสิ้น ๕,๑๘๔,๑๓๘.๓๕ บาท ซึ่ง น่าจะเกิดจากการกระทำของเจ้าหน้าที่และผู้ที่เกี่ยวข้อง แต่เนื่องจากเห็นว่านายกเทศมนตรี ตำบลพลับพลานารายณ์น่าจะเป็นคู่กรณีในกรณีดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงได้แต่งตั้ง คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบเกิดขึ้นตามคำสั่งจังหวัดจันทบุรี ที่ ๔๒๑/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๑ และตามคำสั่งจังหวัดจันทบุรี ที่ ๑๔๘๘/๒๕๕๑

/ลงวันที่...

ลงวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๑ ต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ส่งรายงานสำนวนการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดให้กระทรวงการคลังตรวจสอบ ตามหนังสือจังหวัดจันทบุรี ที่ มท ๐๘๒๐.๔/๑๕๑๗๙ ลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ และรายงานผลการสอบสวน ลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ กระทรวงการคลังโดยกรมบัญชีกลางตรวจสอบสำนวนแล้วแจ้งความเห็นแก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และดำเนินการต่อไปตามหนังสือกรมบัญชีกลาง ที่ กค ๐๔๑๐.๕/๑๑๒๖๐ ลงวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๕๒ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาแล้วเห็นด้วยกับความเห็นของกระทรวงการคลัง จึงแจ้งผลการพิจารณาความรับผิดชอบทางละเมิดแก่ผู้ที่เกี่ยวข้อง และมีคำสั่งจังหวัดจันทบุรี ที่ ๙๖๗/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๒ ให้นางสาววรรณ เรืองฤทธิ์สวัสดิ์ นายณัฐวัฒน์ เรืองชัยโชค หรือนายธงชัย เรืองธรรม นายบุญคุ้ม ไสโยธา และผู้ฟ้องคดี ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่เทศบาลตำบลพลับพลาจารย์ ต่อมาได้มีการอุทธรณ์คำสั่งจังหวัดจันทบุรีดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาแล้วไม่เห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ จึงได้รายงานความเห็นพร้อมเหตุผลไปยังผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เพื่อพิจารณาอุทธรณ์ตามหนังสือจังหวัดจันทบุรี ที่ จบ ๐๐๓๗.๔/๑๐๐๕๑ ลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๒ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาแล้วเห็นว่าข้อโต้แย้งของผู้อุทธรณ์ไม่อาจโต้แย้งผลการตรวจสอบของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และกระทรวงการคลังได้ จึงวินิจฉัยยกอุทธรณ์ตามหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ส่วนมาก ที่ มท ๐๘๐๔.๔/๒๑๗๖๑ ลงวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ และแจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์ตามหนังสือจังหวัดจันทบุรี ที่ จบ ๐๐๓๗.๔/๑๕๗๕๒ ลงวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๒ ทั้งนี้ เนื่องจากเมื่อผู้ฟ้องคดีได้รับแต่งตั้งให้รักษาราชการแทนปลัดเทศบาล ผู้ฟ้องคดีจึงมีหน้าที่รับผิดชอบในฐานะของปลัดเทศบาลซึ่งถือเป็นผู้บังคับบัญชาพนักงานเทศบาลและลูกจ้างเทศบาล รับผิดชอบควบคุมดูแลราชการประจำของเทศบาลตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ มาตรา ๔๘ เอกกรณีวิสัย และต้องควบคุมทั้งในด้านการเงินและงบประมาณ โดยมีอำนาจหน้าที่ในการควบคุมการรับและการเบิกจ่ายเงิน ควบคุมบัญชีรายงาน และเอกสารอื่นที่เกี่ยวข้องกับการรับจ่ายเงินและหนี้ ตรวจสอบเอกสารรับจ่ายเงิน การขอเบิกเงินและการก่องหนี่ผูกพันตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๑ และมีหน้าที่ควบคุมกำกับดูแลพนักงานเทศบาลให้ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบในการเบิกจ่ายเงินเพื่อชำระหนี้ของเทศบาล

โดยจะต้องดำเนินการตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่า ในช่วงที่ผู้ฟ้องคดีรักษาราชการแทนปลัดเทศบาลดังกล่าว นางสาววรรณิ์ได้ลงนามในเช็คสั่งจ่ายและปลอมลายมือชื่อนายกเทศมนตรีผู้มีอำนาจร่วมกันสั่งจ่ายเช็คของเทศบาลตำบลพลับพลาณารายณ์ ไปยื่นธนาคารออมสิน สาขาจันทบุรี และได้เบิกจ่ายเงินตามเช็คโดยไม่มีเอกสารหลักฐานการเบิกว่าได้เบิกเงินไปเพื่อใช้จ่ายในกิจการใดของเทศบาลจำนวน ๖ ฉบับ รวมเป็นจำนวนเงินทั้งสิ้น ๗๖๕,๕๘๕ บาท แล้วเบียดบังเงินจำนวนดังกล่าวไปเป็นของตน และเมื่อเบิกเงินไปแล้วนางสาววรรณิ์ได้ละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยไม่จัดทำทะเบียนคุมใบเสร็จรับเงินและทะเบียนคุมการจ่ายเช็ค รวมทั้งรายงานเงินคงเหลือประจำวันตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๕ ถึงปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๖ ไม่จัดทำบแสดงฐานะการเงินประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๔ ถึงปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๖ เป็นเวลานานอย่างต่อเนื่องเพื่อปกปิดการกระทำผิดของตน โดยที่ผู้ฟ้องคดีไม่เคยตรวจสอบต้นขั้วเช็ค สมุดเช็ค ไม่เคยเรียกตรวจเอกสารเกี่ยวกับการรับจ่ายเงินของเทศบาลว่าได้มีการจัดทำหรือไม่ และทำถูกต้องครบถ้วนหรือไม่ ทั้งที่เรื่องการเงินเป็นเรื่องสำคัญในการบริหารงาน ผู้ฟ้องคดีรักษาราชการในตำแหน่งปลัดเทศบาลตั้งแต่วันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๔๕ ถึงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๔๖ และผู้ฟ้องคดีก็รับราชการอยู่ในเทศบาลตำบลพลับพลาณารายณ์มาก่อนเกิดเหตุคดีนี้เป็นเวลาหลายปีแล้ว ในชั้นการสอบสวนผู้ฟ้องคดีได้ให้ถ้อยคำ่าว่า ในช่วงที่นายบุญคุ้ม ไสโยธา เป็นปลัดเทศบาล ผู้ฟ้องคดีเป็นคณะกรรมการรักษาเงินด้วย เคยได้เซ็นชื่อในรายงานเงินคงเหลือประจำวัน ในการจัดทำเงินคงเหลือประจำวัน โดยหลายๆ วัน นางสาววรรณิ์จะรวบรวมมาให้ลงนามครั้งหนึ่ง แต่ระยะหลังประมาณ ๒ เดือนก่อนที่นายบุญคุ้มจะย้าย ไม่ได้มีการจัดทำรายงานเงินคงเหลือประจำวัน ผู้ฟ้องคดีได้แจ้งให้นางสาววรรณิ์จัดทำด้วยวาจาแต่ยังไม่ได้มีการจัดทำ จนผู้ฟ้องคดีพ้นจากการรักษาการ แสดงให้เห็นว่า ผู้ฟ้องคดีได้รู้ว่ามี การไม่ปฏิบัติตามระเบียบมาก่อนที่เข้ามารักษาราชการแทนปลัดเทศบาล ซึ่งผู้ฟ้องคดีก็ควรที่จะดำเนินการแก้ไขในเวลาอันสมควรตามที่ตนมีหน้าที่ต้องควบคุมการทำงานของพนักงานเทศบาลให้เป็นไปตามระเบียบ แต่กลับปล่อยให้มีการละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบเรื่อยมาและไม่ได้ดำเนินการใดๆ กับนางสาววรรณิ์ จึงถือว่า ผู้ฟ้องคดีละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ของตน โดยมีได้ควบคุมกำกับดูแลให้นางสาววรรณิ์ปฏิบัติตามระเบียบและกฎหมายดังกล่าว อีกทั้งมิได้มีการวางมาตรการหรือระบบการควบคุม

/ตรวจสอบ...

ตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่อย่างใกล้ชิด จนเป็นช่องทางให้นางสาววรรณิกระทำการ เบียดบังเงินของเทศบาลตำบลพลับพลานารายณ์โดยง่าย เมื่อไม่ปรากฏว่าผู้ฟ้องคดี ได้โต้แย้งคัดค้านคำสั่งของนายกเทศมนตรีที่สั่งให้ตนรักษาการแทนปลัดเทศบาล และ ผู้ฟ้องคดียอมรับในตำแหน่งดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีก็ต้องปฏิบัติหน้าที่ที่ตนรักษาการแทนนั้น อย่างครบถ้วน จะอ้างว่าตนไม่มีความรู้หรือไม่มีความถนัดมิได้ จึงถือได้ว่า ผู้ฟ้องคดีละเลย ต่อหน้าที่และปฏิบัติหน้าที่ด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง ต้องรับผิดชอบใช้ ค่าเสียหายในเช็ค ๖ ฉบับ จำนวนเงินรวมทั้งสิ้น ๗๖๕,๕๘๕ บาท ในอัตราร้อยละสิบ ของจำนวนเงินดังกล่าว คิดเป็นเงิน ๑๕๓,๑๑๗ บาท ตามนัยมาตรา ๑๐ ประกอบกับ มาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ประเด็นที่ ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างว่าคำสั่งเทศบาลตำบลพลับพลานารายณ์ ที่ ๑๒๓/๒๕๔๕ ที่แต่งตั้งให้ตน รักษาการแทนปลัดเทศบาลตำบลพลับพลานารายณ์ในระหว่างวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๔๕ ถึงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๔๖ เป็นเพียงตัวหนังสือแบบธรรมเนียมปฏิบัติของทางราชการ ในความเป็นจริงผู้รักษาราชการแทนปลัดเทศบาลไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ อันเนื่องมาจาก นายกเทศมนตรีมอบหมายงานในตำแหน่งปลัดเทศบาลให้นายณรงค์ รักสันติเจริญ ตำแหน่งเจ้าหน้าที่ธุรการ ๓ ทำหน้าที่โดยตรง นั้น เมื่อพิจารณาเอกสารดังกล่าวแล้ว ปรากฏว่านายบุญคุ้ม ไสโยธา ปลัดเทศบาล ซึ่งต้องย้ายไปดำรงตำแหน่งรองปลัดเทศบาล ตำบลสุนทรภู่ ได้มอบหมายงานในหน้าที่ไว้กับนายณรงค์ รักสันติเจริญ เอกสารดังกล่าว จึงเป็นเพียงการมอบหมายงานของนายบุญคุ้มตามระเบียบราชการเท่านั้น มิได้มีผลทำให้ นายณรงค์ต้องมาทำหน้าที่รักษาราชการแทนปลัดเทศบาลด้วย และกรณีที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างว่า คำสั่งที่ ๑๒๓/๒๕๔๕ ดังกล่าวเป็นเพียงตัวหนังสือแบบธรรมเนียมปฏิบัติของทางราชการเท่านั้น ในความเป็นจริงผู้รักษาราชการแทนปลัดเทศบาลไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้นั้น เห็นว่า ผู้ฟ้องคดีไม่อาจกล่าวอ้างมาเป็นเหตุปฏิเสธความรับผิดชอบได้ เนื่องจากเมื่อผู้ฟ้องคดี ได้รับแต่งตั้งให้รักษาราชการแทนปลัดเทศบาลตำบลพลับพลานารายณ์ ในช่วงที่ดำรงตำแหน่ง จึงต้องรับผิดชอบต่อตำแหน่งหน้าที่และปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามอำนาจหน้าที่ที่ได้รับ มอบหมาย นอกจากนี้ กรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าธนาคารออมสินประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง จึงต้องรับผิดชอบ เห็นว่าผู้ฟ้องคดีไม่อาจอ้างว่าเป็นความผิดของผู้อื่นเพื่อให้ผู้ฟ้องคดี ไม่ต้องรับผิดชอบได้ เมื่อผู้ฟ้องคดีได้กระทำด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงทำให้ เทศบาลได้รับความเสียหาย ผู้ฟ้องคดีก็ต้องรับผิดชอบในส่วนของตน และกรณีดังกล่าว

เทศบาลตำบลพลับพลานารายณ์ได้ดำเนินการทางแพ่งกับธนาคารออมสิน โดยได้ร้องขอให้สำนักงานอัยการสูงสุดดำเนินการเพื่อส่งเรื่องให้คณะกรรมการพิจารณาชี้ขาดการยุติในการดำเนินคดีแพ่งของส่วนราชการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องพิจารณาตัดสินชี้ขาดตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๐ ซึ่งหากเทศบาลได้รับการชดเชยค่าเสียหายจากธนาคารออมสิน เทศบาลตำบลพลับพลานารายณ์ก็ต้องคืนเงินส่วนที่ได้รับชำระไว้เกินให้กับผู้ฟ้องคดีตามสัดส่วน นอกจากนี้ ผู้ฟ้องคดีไม่อาจนำคำพิพากษาศาลปกครองระยองในคดีอื่นมากล่าวอ้างได้ เนื่องจากเป็นกรณีคนละคดีกันและคดีที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างก็ยังอยู่ในระหว่างการพิจารณาพิพากษาของศาลปกครองสูงสุด ประเด็นที่เทศบาลตำบลพลับพลานารายณ์แต่งตั้งผู้ฟ้องคดีซึ่งดำรงตำแหน่งนายช่างโยธา ๔ เป็นผู้รักษาราชการแทนปลัดเทศบาล ตามคำสั่งเทศบาลตำบลพลับพลานารายณ์ที่ ๑๒๓/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๔๕ ไม่เป็นไปตามประกาศพนักงานเทศบาลจังหวัดจันทบุรี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของเทศบาล ลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๕ ข้อ ๒๖๙ กรณีดังกล่าวเนื่องจากเทศบาลตำบลพลับพลานารายณ์ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งรองปลัดเทศบาล และไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งหัวหน้ากอง ดังนั้น จึงสามารถแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีเป็นผู้รักษาราชการแทนหัวหน้ากองและรักษาราชการแทนปลัดเทศบาลได้ตามข้อ ๒๖๙ และข้อ ๒๗๐ และผู้รักษาราชการแทนก็มีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับผู้ซึ่งตนแทนตามข้อ ๒๗๑ ของประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดจันทบุรีดังกล่าว ซึ่งผู้ฟ้องคดีก็ได้รับการปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับแต่งตั้งโดยไม่ได้มีการโต้แย้งหรือคัดค้านแต่อย่างใด แต่เมื่อเกิดเหตุขึ้นผู้ฟ้องคดีกลับอ้างเหตุการณ์แต่งตั้งที่ไม่เหมาะสมขึ้น และเหตุที่เกิดขึ้นนั้นมิใช่เกิดจากความรู้เฉพาะด้านแต่เป็นเรื่องที่ผู้ฟ้องคดีไม่ตรวจสอบเอกสารการรับจ่ายเงินของเทศบาล แม้ปลัดเทศบาลเองก็ไม่จำเป็นต้องจบการศึกษาด้านการเงินหรือการคลังแต่อย่างใด อีกทั้งยังได้ความอีกว่าผู้ฟ้องคดีเคยได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการรับผิดชอบร่วมกันควบคุมการรับส่งเงินของเทศบาลตำบลพลับพลานารายณ์มาก่อน ผู้ฟ้องคดีย่อมมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงเห็นว่า เป็นเรื่องความประมาทเลินเล่อของผู้ฟ้องคดี มิใช่สิ่งที่คุณฟ้องคดีไม่สามารถจะรู้ได้ และตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๑ ข้อ ๒๖ ข้อ ๒๗ ข้อ ๒๘ ข้อ ๒๙ กำหนดให้หัวหน้าส่วนการคลังมีหน้าที่ในการจัดทำรายงานเงินคงเหลือประจำวัน

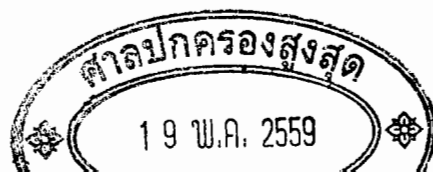

เป็นประจำทุกวันที่มีการรับจ่ายเงิน โดยจะต้องรายงานคณะกรรมการเก็บรักษาเงิน ตรวจสอบตัวเงินและหลักฐานแทนตัวเงินให้ถูกต้องกับรายงานเงินคงเหลือประจำวัน และเสนอรายงานดังกล่าวผ่านปลัดเทศบาลถึงนายกเทศมนตรี ดังนั้น เมื่อผู้ฟ้องคดีได้รับแต่งตั้งให้รักษาราชการแทนปลัดเทศบาลในช่วงเวลาดังกล่าว จึงต้องทำหน้าที่ในฐานะ ปลัดเทศบาล ซึ่งสามารถเรียกเอกสารรายงานเงินคงเหลือประจำวันและเอกสารการเงิน ต่าง ๆ มาตรวจสอบได้ ซึ่งก็ไม่ปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีได้มีการดำเนินการใดๆ เพื่อควบคุม หรือบังคับบัญชาให้นางสาววรรณิปฏิบัติให้เป็นไปตามระเบียบ ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้าง ว่าได้แจ้งให้นางสาววรรณิปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามระเบียบด้วยวาจาแล้ว ก็เป็น การกล่าวอ้างโดยไม่มีพยานหลักฐานเป็นบุคคลหรือเอกสารแต่อย่างใด ด้วยเหตุผลดังกล่าว ข้างต้นจึงเห็นว่า คำสั่งจังหวัดจันทบุรี ที่ ๙๖๗/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๒ ของ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ชอบด้วยกฎหมายแล้ว

ผู้ฟ้องคดีคัดค้านคำให้การว่า การออกคำสั่งแต่งตั้งรักษาราชการแทน ปลัดเทศบาล เป็นอำนาจหน้าที่ของนายกเทศมนตรีตำบลพลับพลานารายณ์ที่ทำได้ แต่ต้องปฏิบัติให้ถูกต้องตามประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดจันทบุรี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของเทศบาล ลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๕ ข้อ ๒๖๙ ซึ่งกำหนดว่า ในกรณีที่ไม่มีปลัดเทศบาลหรือมีแต่ไม่สามารถ ปฏิบัติราชการได้ ให้รองปลัดเทศบาลเป็นผู้รักษาราชการแทน ถ้าไม่มีผู้ดำรงตำแหน่ง รองปลัดเทศบาลหรือมีแต่ไม่สามารถปฏิบัติราชการได้ ให้นายกเทศมนตรีแต่งตั้งพนักงาน เทศบาลในเทศบาล ซึ่งดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้อำนวยการกองหรือหัวหน้าส่วนราชการ ที่เรียกชื่ออย่างอื่นเป็นผู้รักษาราชการแทน คำสั่งแต่งตั้งผู้ฟ้องคดี ซึ่งดำรงตำแหน่ง นายช่างโยธา ๔ รักษาาราชการแทนปลัดเทศบาลตำบลพลับพลานารายณ์ จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย ที่ผู้ฟ้องคดีไม่ได้โต้แย้งคัดค้านเพราะเข้าใจว่าการออกคำสั่งดังกล่าว เป็นอำนาจหน้าที่ที่นายกเทศมนตรีจะทำได้ ประกอบกับคำสั่งดังกล่าวไม่มีข้อความระบุ กำหนดระยะเวลาให้คัดค้านไว้ด้วย และผู้ฟ้องคดีได้รับแต่งตั้งให้รักษาราชการแทน ปลัดเทศบาลจริงในวันทำการเพียง ๒๐ กว่าวันเท่านั้น ส่วนเรื่องการเป็น กรรมการเก็บรักษาเงินนั้น เป็นเรื่องเทศบาลตำบลพลับพลานารายณ์ได้รับเงินสด และเงินรายได้เข้ามาจึงต้องเก็บและรักษาเงินเข้าในตู้নিরภัยหรือฝากธนาคาร

ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองให้การเพิ่มเติมว่า คณะกรรมการเก็บรักษาเงินไม่ได้มีหน้าที่เพียงเมื่อได้รับเงินรายได้เข้ามาแล้วต้องเก็บรักษาเงินในตู้নিরภัยหรือฝากธนาคารเท่านั้น ทุกวันที่เทศบาลมีการรับจ่ายเงิน ส่วนการคลังจะต้องจัดทำรายงานเงินคงเหลือประจำวัน โดยเมื่อสิ้นเวลารับจ่ายเงินในแต่ละวัน หน่วยงานคลังจะต้องนำเงินที่เก็บรักษาและรายงานเงินคงเหลือประจำวันส่งมอบต่อคณะกรรมการเก็บรักษาเงิน คณะกรรมการเก็บรักษาเงินต้องตรวจสอบตัวเงินและหลักฐานแทนตัวเงินกับรายงานเงินคงเหลือประจำวัน เมื่อถูกต้องแล้วจึงนำเงินเข้าเก็บไว้ในตู้নিরภัย ซึ่งหากปรากฏว่าเงินที่ได้รับมอบให้เก็บรักษาไม่ตรงกับจำนวนที่แสดงไว้ในรายงานเงินคงเหลือประจำวัน ก็ต้องรายงานปลัดเทศบาลทันที เพื่อเสนอนายกเทศมนตรีพิจารณาสั่งการตามนัยระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๑ ข้อ ๒๖ ข้อ ๒๗ ข้อ ๒๘ ข้อ ๒๙ ซึ่งผู้ฟ้องคดีก็รู้ว่ามี การไม่ปฏิบัติตามระเบียบมาก่อนที่เข้ามารักษาการแทนปลัดเทศบาล แล้วก็ควรดำเนินการแก้ไขในเวลาอันสมควรตามที่ตนมีหน้าที่ต้องควบคุมการทำงานของพนักงานเทศบาลให้เป็นไปตามระเบียบ การที่ปล่อยให้มีการละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบเรื่อยมาและไม่ได้ดำเนินการใดๆ กับนางสาววรรณิ แสดงให้เห็นว่าผู้ฟ้องคดีละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ของตน มิได้ควบคุมกำกับดูแลให้นางสาววรรณิปฏิบัติตามระเบียบ อีกทั้งมิได้มีการวางมาตรการหรือระบบการควบคุมตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่อย่างใกล้ชิด จนเป็นช่องทางให้นางสาววรรณิกระทำการเบียดบังเงินของเทศบาลตำบลพลับพลาณารายณ์โดยง่าย พฤติการณ์ถือได้ว่าเป็นการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง เป็นเหตุให้เทศบาลตำบลพลับพลาณารายณ์ได้รับความเสียหาย

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ในการเบิกจ่ายเงินตามเช็คเลขที่ ๓๐๗๘๕๐๗ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๔๕ จำนวนเงิน ๑๗๘,๕๐๐ บาท เช็คเลขที่ ๓๐๗๘๕๐๘ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๔๕ จำนวนเงิน ๘๘,๐๐๐ บาท เช็คเลขที่ ๓๐๗๘๕๑๒ ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๔๕ จำนวนเงิน ๗๙,๘๓๐ บาท เช็คเลขที่ ๓๐๗๘๕๑๓ ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๔๕ จำนวนเงิน ๓๖๓,๕๖๐ บาท เช็คเลขที่ ๓๐๗๘๕๑๔ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๔๖ จำนวนเงิน ๑๔,๘๐๐ บาท และเช็คเลขที่ ๓๐๗๘๕๑๕ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๔๖ จำนวนเงิน ๓๐,๘๘๕ บาท ไม่ปรากฏเอกสารหลักฐานในการเบิกว่าได้เบิกเงินไปเพื่อใช้จ่ายในกิจการใดของเทศบาล โดยการทำหลักฐาน

/เกี่ยวกับเช็ค...

เกี่ยวกับเช็คดังกล่าวข้างต้นนั้น นางสาววรรณิ์รับว่าได้มีการปลอมลายมือชื่อผู้มีอำนาจสั่งจ่ายเช็ค และนำเช็คไปเบิกจ่ายเงินจริง โดยไม่ปรากฏพยานหลักฐานว่าได้เบิกจ่ายเงินตามเช็คดังกล่าวข้างต้นไปใช้จ่ายในกิจการใดของเทศบาล กรณีจึงถือได้ว่า การเบิกจ่ายเงินตามเช็ค ทั้ง ๖ ฉบับดังกล่าว ไม่ถูกต้องตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๑ แต่โดยที่ขณะเกิดเหตุแห่งการฟ้องคดีนี้ ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่ง นายช่างโยธา ๔ ต่อมา เมื่อนายบุญคุ้ม ไสโยธา ปลัดเทศบาลตำบลพลับพลานารายณ์ ได้รับคำสั่งให้โอน (ย้าย) ไปดำรงตำแหน่งรองปลัดเทศบาล (นักบริหารเทศบาล ๖) เทศบาลตำบลสุนทรภู่ อำเภอแกลง จังหวัดระยอง ตั้งแต่วันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๔๕ นายกเทศมนตรี เทศบาลตำบลพลับพลานารายณ์จึงได้มีคำสั่งเทศบาลตำบลพลับพลานารายณ์ ที่ ๑๒๓/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๔๕ แต่งตั้งให้ผู้ฟ้องคดีรักษาการแทนปลัดเทศบาลตำบลพลับพลานารายณ์ ตั้งแต่วันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๔๕ เป็นต้นไปจนกว่าจะมีการรับโอน ปลัดเทศบาล ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้รักษาการแทนปลัดเทศบาลตำบลพลับพลานารายณ์จนถึง วันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๔๖ รวมเวลาทั้งสิ้น ๔๕ วัน โดยที่ช่วงเวลาที่ผู้ฟ้องคดีรักษาการแทน ปลัดเทศบาลตำบลพลับพลานารายณ์ เป็นช่วงเวลาสั้นและเป็นการรักษาการแทน ผู้ฟ้องคดีจึงยังไม่อาจเรียนรู้งานในตำแหน่งปลัดเทศบาลได้ทุกประการในช่วงเวลา ๔๕ วันดังกล่าว รวมทั้งไม่อาจดำเนินการแก้ไขปรับปรุงหรือจัดการใดเป็นพิเศษ นอกเหนือจากการจัดการงานประจำวันในตำแหน่งปลัดเทศบาลให้ดำเนินไปได้ อย่างต่อเนื่องไม่ติดขัดเนื่องจากไม่มีผู้ปฏิบัติหน้าที่ปลัดเทศบาลเท่านั้น การที่ผู้ฟ้องคดี ได้รู้ถึงกรณีนางสาววรรณิ์ไม่จัดทำรายงานเงินคงเหลือประจำวันของปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๔ ถึง พ.ศ. ๒๕๔๖ และไม่จัดทำงบแสดงฐานะการเงินประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๔ ถึง พ.ศ. ๒๕๔๕ ก่อนที่ผู้ฟ้องคดีจะได้รับแต่งตั้งให้รักษาการแทน ปลัดเทศบาลตำบลพลับพลานารายณ์ รวมทั้งการที่ในช่วงเวลา ๔๕ วัน ที่ผู้ฟ้องคดี รักษาการในตำแหน่งปลัดเทศบาลตำบลพลับพลานารายณ์ ผู้ฟ้องคดีได้แต่เพียง แจ้งด้วยวาจาให้นางสาววรรณิ์จัดทำรายงานเงินคงเหลือประจำวันของปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๔ ถึง พ.ศ. ๒๕๔๖ และงบแสดงฐานะการเงินประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๔ ถึง พ.ศ. ๒๕๔๕ นั้น จึงยังไม่อาจถือได้ว่าผู้ฟ้องคดีปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับแต่งตั้งให้รักษาการแทน ปลัดเทศบาลตำบลพลับพลานารายณ์ในการควบคุม ดูแลการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่

/กองคลัง...

กองคลังของเทศบาลตำบลพลับพลานารายณ์ด้วยความจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง เป็นเหตุให้เทศบาลตำบลพลับพลานารายณ์ได้รับความเสียหายแต่อย่างใด ผู้ฟ้องคดี จึงมิได้กระทำละเมิดในการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง และไม่ต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายค่าสินไหมทดแทนให้แก่เทศบาลตำบลพลับพลานารายณ์ แต่ประการใด ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งตามหนังสือ ที่ จบ ๐๐๓๗.๔/๘๑๘๖ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๒ ให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่เทศบาลตำบลพลับพลานารายณ์เป็นเงิน ๑๕๓,๑๑๗ บาท จึงเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย รวมทั้ง การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ตามหนังสือ ที่ จบ ๐๐๓๗.๔/๑๕๗๕๒ ลงวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๒ ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีโดยอ้างเหตุผลเช่นเดียวกับคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ข้างต้น ย่อมเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายเช่นกัน

ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้เพิกถอนคำสั่งจังหวัดจันทบุรี ที่ ๙๖๗/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๒ เฉพาะส่วนที่สั่งให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่เทศบาลตำบลพลับพลานารายณ์เป็นเงิน ๑๕๓,๑๑๗ บาท ตามหนังสือจังหวัดจันทบุรี ที่ จบ ๐๐๓๗.๔/๘๑๘๖ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๒ และให้เพิกถอนคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามหนังสือ ที่ จบ ๐๐๓๗.๔/๑๕๗๕๒ ลงวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๒ ที่ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี เฉพาะส่วนที่ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์คำสั่งจังหวัดจันทบุรี ที่ ๙๖๗/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๒ ที่สั่งให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่เทศบาลตำบลพลับพลานารายณ์เป็นเงิน ๑๕๓,๑๑๗ บาท ตามหนังสือจังหวัดจันทบุรี ที่ จบ ๐๐๓๗.๔/๘๑๘๖ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๒ โดยมีผลย้อนหลังนับแต่วันที่ออกคำสั่งดังกล่าว ทั้งนี้ ภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุด

ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองอุทธรณ์ว่า เนื่องจากผู้ฟ้องคดีได้รับแต่งตั้งให้รักษาการแทนปลัดเทศบาลย่อมมีหน้าที่ตามกฎหมายต้องควบคุมดูแล การเงิน งบประมาณ การรับ การเบิกจ่ายเงิน ควบคุมบัญชีรายงาน การขอเบิกเงิน การก่องหนี่ของเทศบาลตามระเบียบ และต้องกำกับดูแลพนักงานเทศบาลให้ปฏิบัติราชการให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบ โดยข้อเท็จจริงปรากฏว่าในช่วงที่ผู้ฟ้องคดีรักษาการแทนปลัดเทศบาลตำบลพลับพลานารายณ์ นางสาววรรณิ เรืองฤทธิ์สวัสดิ์ หัวหน้ากองคลัง ได้ลงนามในเช็คสั่งจ่ายและปลอมลายมือชื่อ นายกเทศมนตรี ผู้มีอำนาจร่วมกันสั่งจ่ายเช็คของเทศบาลตำบลพลับพลานารายณ์ ไปยื่น ธนาคารออมสิน สาขาจันทบุรี และได้เบิกจ่ายเงินตามเช็คโดยไม่มีเอกสารหลักฐานการเบิก

/ว่าได้เบิกเงิน...

ว่าได้เบิกเงินไปเพื่อใช้จ่ายในกิจการใดของเทศบาลจำนวน ๖ ฉบับ ตามเช็คเลขที่ ๓๐๗๘๕๐๗ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๔๕ เช็คเลขที่ ๓๐๗๘๕๐๘ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๔๕ เช็คเลขที่ ๓๐๗๘๕๑๒ ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๔๕ เช็คเลขที่ ๓๐๗๘๕๑๓ ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๔๕ เช็คเลขที่ ๓๐๗๘๕๑๔ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๔๖ และเช็คเลขที่ ๓๐๗๘๕๑๕ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๔๖ รวมเป็นจำนวนเงินทั้งสิ้น ๗๖๕,๕๘๕ บาท และได้เบียดบังเงินจำนวนดังกล่าวไปเป็นของตน และเมื่อเบิกเงินไปแล้วนางสาววรรณิ ได้ละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยไม่จัดทำทะเบียนคุมใบเสร็จรับเงินและทะเบียนคุมการจ่ายเช็ค รวมทั้งรายงานเงินคงเหลือประจำวันตั้งแต่ปีงบประมาณ ๒๕๔๕ ถึงปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๖ ไม่จัดทำงบแสดงฐานะการเงินประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๔ ถึงปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๖ เป็นเวลานานอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการปกปิดการกระทำผิดของตน แต่ผู้ฟ้องคดีไม่เคยมีการเรียกเอกสารดังกล่าวไปตรวจสอบการเบิกจ่ายเงินของเทศบาลว่าได้มีการทำถูกต้องครบถ้วนหรือไม่ ในชั้นการสอบสวน ผู้ฟ้องคดีให้ถ้อยคำ่าในช่วงที่นายบุญคุ้ม ไสโยธา เป็นปลัดเทศบาล ผู้ฟ้องคดีเป็นคณะกรรมการรักษาเงินด้วย เคยได้เซ็นชื่อในรายงานเงินคงเหลือประจำวันในการจัดทำเงินคงเหลือประจำวันหลาย ๆ วัน นางสาววรรณิ จะรวบรวมมาให้เซ็นครั้งหนึ่งแต่ระยะหลังประมาณ ๒ เดือน ก่อนที่นายบุญคุ้มจะย้าย ไม่ได้มีการจัดทำรายงานเงินคงเหลือประจำวัน ผู้ฟ้องคดีได้แจ้งให้นางสาววรรณิจัดทำด้วยวาจา แต่ยังไม่ได้มีการจัดทำจนผู้ฟ้องคดีพ้นจากการรักษาการเป็นเวลาเพียง ๔๕ วัน ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ผู้ฟ้องคดีทราบว่าการไม่ปฏิบัติตามระเบียบมาก่อนที่เข้ามารักษาการแทนปลัดเทศบาล เมื่อทราบเช่นนั้น ก็ควรดำเนินการแก้ไขในเวลาอันสมควรตามที่ผู้ฟ้องคดีมีหน้าที่ต้องควบคุมการทำงานของพนักงานเทศบาลให้เป็นไปตามระเบียบ แต่ผู้ฟ้องคดีไม่ได้ดำเนินการใด ๆ การที่ผู้ฟ้องคดีละเลยไม่ควบคุมดูแลตามอำนาจหน้าที่ที่มีระเบียบกฎหมายกำหนด ทั้งเมื่อมีข้อชี้ว่าน่าจะเกิดการทุจริตเงินของทางราชการขึ้นผู้ฟ้องคดีต้องดำเนินการตรวจสอบทันทีตามอำนาจหน้าที่ กลับปล่อยปละละเลยให้มีการทุจริตในช่วงที่ผู้ฟ้องคดีรักษาการแทนปลัดเทศบาลตำบลพลับพลาณารายณ์ได้ เป็นเหตุให้เทศบาลตำบลพลับพลาณารายณ์ได้รับความเสียหาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ฟ้องคดีไม่ปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงินและการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งหากมีการตรวจสอบเอกสารการเงินหรือต้นขั้วการใช้จ่ายเช็คก็สามารถพบการทุจริตได้โดยง่าย ความเสียหายครั้งนี้เกิดจากความประมาทเลินเล่อ

อย่างร้ายแรงของผู้ฟ้องคดี มิใช่เกิดจากความผิดหรือความบกพร่องของหน่วยงานของรัฐหรือระบบการดำเนินงานส่วนรวม แม้ผู้ฟ้องคดีจะเป็นนายช่างโยธา แต่เมื่อได้รับการแต่งตั้งให้รักษาการแทนปลัด ผู้ฟ้องคดีก็ต้องเรียนรู้งานให้พร้อมในการทำหน้าที่ โดยเฉพาะในด้านการเงินซึ่งเป็นสิ่งสำคัญในการปฏิบัติงาน และกรณีนี้เพียงแต่เรียกเอกสารการเงินมาตรวจเปรียบเทียบดูก็สามารถทราบได้ ดังนั้น การแก้ตัวว่ามารักษาการในเวลาช่วงสั้นจึงมีอาจเรียนรู้งานได้ทุกประการจึงไม่อาจรับฟังได้ การกระทำของผู้ฟ้องคดีจึงเป็นความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าเสียหาย ดังนั้น คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ ๙๖๗/๒๕๕๒ ตามหนังสือที่ จบ ๐๐๓๗.๔/๘๑๘๖ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๒ ให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่เทศบาลตำบลพลับพลาณารายณ์เป็นเงิน ๑๕๓,๑๑๗ บาท และคำวินิจฉัยของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามหนังสือที่ จบ ๐๐๓๖๗.๔/๑๕๗๕๒ ลงวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๒ ให้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี จึงเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นและยกฟ้องของผู้ฟ้องคดีด้วย

ผู้ฟ้องคดีแก้อุทธรณ์ว่า การที่จังหวัดจันทบุรีได้มีคำสั่งที่ ๙๖๓/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๒ ให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่เทศบาลตำบลพลับพลาณารายณ์ เป็นเงิน ๑๕๓,๑๑๗ บาท และคำวินิจฉัยของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามหนังสือที่ จบ ๐๐๓๖๗.๔/๑๕๗๕๒ ลงวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๒ ให้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี เนื่องจากขณะเกิดเหตุแห่งการฟ้องคดีนี้ ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งนายช่างโยธา ๔ ซึ่งได้รับการแต่งตั้งให้รักษาราชการแทนปลัดเทศบาลตำบลพลับพลาณารายณ์เป็นช่วงระยะเวลาสั้น ซึ่งการได้รับการแต่งตั้งให้รักษาการนั้นเกิดจากการที่ปลัดเทศบาลตำบลพลับพลาณารายณ์เข้ารับการอบรมหลักสูตรนักบริหารงานเทศบาลที่จังหวัดปทุมธานี ตามคำสั่งที่ ๑๒๓/๒๕๕๕ ระหว่างวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๔๕ ถึงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๔๖ รวมระยะเวลา ๔๕ วัน ซึ่งเป็นระยะเวลาสั้น อีกทั้งงานด้านการเงินซึ่งเป็นสิ่งสำคัญในการปฏิบัติงานต้องอาศัยผู้ที่มีความเข้าใจในระบบการคลัง หรือผู้ที่มีตำแหน่งนักบริหาร แต่ผู้ฟ้องคดีมีตำแหน่งเพียงนายช่างโยธา ๔ ในขณะนั้น มีความรู้เฉพาะทางด้านงานช่างเท่านั้น และการแต่งตั้งรักษาราชการแทนปลัดเทศบาล ซึ่งต้องแต่งตั้งตามประกาศพนักงานเทศบาลจังหวัดจันทบุรี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับงานบริหารงานบุคคลของเทศบาล ลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๕ ข้อ ๒๖๙ ซึ่งการแต่งตั้งผู้ขาดความรู้ทางด้านการเงินซึ่งเป็นสิ่งสำคัญในการปฏิบัติงาน

/ก็ไม่สมควร...

ก็ไม่สมควรอยู่แล้ว อีกทั้งทางจังหวัดจันทบุรีมีหน้าที่ในการควบคุมดูแลเทศบาลตามมาตรา ๗๑ และ ๗๖ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับปัจจุบัน ซึ่งได้มีการส่งเจ้าหน้าที่มาตรวจสอบบัญชีและตรวจสอบการดำเนินการด้านต่างๆ ของเทศบาลเป็นประจำทุกปี ซึ่งเจ้าหน้าที่ที่จังหวัดได้มอบหมายให้มาตรวจสอบนั้นถือได้ว่ามีความชำนาญเชี่ยวชาญมาก ยังไม่สามารถตรวจสอบพบการทุจริตหรือพบเห็นสิ่งผิดปกติแต่อย่างใด ดังนั้น ผู้ฟ้องคดีซึ่งไม่มีความรู้ทางด้านการเงินการคลัง จึงไม่สามารถเรียนรู้งานพร้อมกับการทำหน้าที่รักษาราชการแทนปลัดเทศบาลได้ในช่วงระยะเวลา ๔๕ วัน ซึ่งงานด้านการเงินเป็นสิ่งสำคัญในการปฏิบัติงานต้องผ่านการเรียนรู้และอบรมกฎหมายต่างๆ เฉพาะด้าน ซึ่งต้องใช้เวลาในการศึกษาเรียนรู้อบรมจึงจะเข้าใจ อีกทั้งงานในตำแหน่งรักษาราชการแทนปลัดเทศบาลในช่วงระยะเวลา ๔๕ วัน ไม่อาจดำเนินการแก้ไขปรับปรุงหรือจัดการงานใดเป็นพิเศษนอกเหนือจากการจัดการงานประจำวันในตำแหน่งปลัดเทศบาลให้ดำเนินไปได้อย่างต่อเนื่องไม่ติดขัดเนื่องจากไม่มีผู้ปฏิบัติงานหน้าที่ปลัดเทศบาลแทนนั้น ผู้ฟ้องคดีเป็นเพียงผู้ได้รับแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่รักษาราชการแทนปลัดเทศบาลตามที่ได้รับมอบหมายจากผู้บริหาร ซึ่งมีความรู้เพียงด้านช่างเพียงอย่างเดียว หากให้ผู้ฟ้องคดีต้องมารับผิดทางละเมิดชดใช้เงินคืนกรณีดังกล่าวซึ่งผู้ฟ้องคดีมิได้มีส่วนรู้เห็นในการกระทำหรือมีส่วนได้ส่วนเสียแต่อย่างใด อาจทำให้ผู้ฟ้องคดีขาดขวัญกำลังใจในการปฏิบัติหน้าที่

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษายกอุทธรณ์

ศาลปกครองสูงสุดออกนั่งพิจารณาคดี โดยได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวน และคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์ของตุลาการผู้แถลงคดี

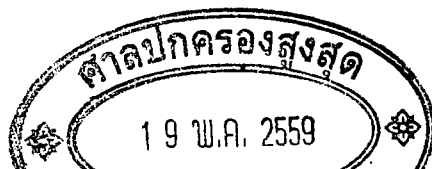
ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาเอกสารทั้งหมดในสำนวนคดี กฎหมายระเบียบ ข้อบังคับ ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า เมื่อครั้งที่ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งนายช่างโยธา ๔ สังกัดเทศบาลตำบลพลับพลานารายณ์ อำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี มีหน้าที่และรับผิดชอบปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับงานโยธา เช่น การออกแบบ การควบคุมการก่อสร้าง บำรุงรักษาด้านช่างโยธา และการวางโครงการก่อสร้างในงานด้านโยธา นายเทศมนตรีตำบลพลับพลานารายณ์ได้มีคำสั่งที่ ๑๒๓/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๔๕ แต่งตั้งให้ผู้ฟ้องคดีรักษาราชการแทนปลัดเทศบาลตำบลพลับพลานารายณ์ เนื่องจากปลัดเทศบาลฯ โอน (ย้าย) ไปดำรงตำแหน่งที่อื่น

/ระหว่างวันที่...

ระหว่างวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๔๕ เป็นต้นไป โดยผู้ฟ้องคดีได้รักษาการในตำแหน่งดังกล่าว จนถึงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๔๖ และในช่วงเวลานั้น นางสาววรรณ เรืองฤทธิ์สวัสดิ์ ตำแหน่ง เจ้าพนักงานการเงินและบัญชี ๕ ได้กระทำการทุจริตปลอมแปลงเช็คของเทศบาลตำบล ปลับพลานารายณ์ จำนวน ๖ ฉบับ ได้แก่ เช็คเลขที่ ๓๐๗๘๕๐๗ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๔๕ เช็คเลขที่ ๓๐๗๘๕๐๘ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๔๕ เช็คเลขที่ ๓๐๗๘๕๑๒ ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๔๕ เช็คเลขที่ ๓๐๗๘๕๑๓ ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๔๕ เช็คเลขที่ ๓๐๗๘๕๑๔ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๔๖ และเช็คเลขที่ ๓๐๗๘๕๑๕ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๔๖ เป็นเงินทั้งสิ้น ๗๖๕,๕๘๕ บาท ไปเบิกเงินจากธนาคารออมสิน สาขา จันทบุรี แล้วยกออกไปใช้ประโยชน์ส่วนตัว ซึ่งต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งแต่งตั้ง คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด และได้รายงานผลการสอบข้อเท็จจริง ความรับผิดชอบทางละเมิดพร้อมทั้งส่งสำนวนการสอบสวนให้กรมบัญชีกลางพิจารณา กรมบัญชีกลางได้พิจารณาแล้วมีความเห็นให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้ค่าเสียหายแก่เทศบาลตำบล ปลับพลานารายณ์ในอัตราร้อยละ ๒๐ ของความเสียหาย เป็นเงินจำนวน ๑๕๓,๑๑๗ บาท ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีคำสั่งจังหวัดจันทบุรี ที่ ๙๖๗/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๒ เรียกให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่เทศบาลตำบลปลับพลานารายณ์ตามความเห็น ของกรมบัญชีกลางดังกล่าว เป็นเงิน ๑๕๓,๑๑๗ บาท โดยมีหนังสือ ที่ จบ ๐๐๓๗.๔/๘๑๘๖ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๒ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบคำสั่งดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีได้อุทธรณ์โต้แย้ง คำสั่งดังกล่าวแล้ว แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าความเสียหาย ที่เกิดขึ้นเกิดจากการทุจริตของนางสาววรรณแต่เพียงผู้เดียว ผู้ฟ้องคดีมิได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับ แต่อย่างใด การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ออกคำสั่งเรียกให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ เทศบาลตำบลปลับพลานารายณ์ จึงเป็นการไม่ชอบด้วยกฎหมาย จึงนำคดีมาฟ้องต่อ ศาลปกครองชั้นต้น ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้เพิกถอนคำสั่งจังหวัดจันทบุรี ที่ ๙๖๗/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๒ เฉพาะส่วนที่สั่งให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ เทศบาลตำบลปลับพลานารายณ์เป็นเงิน ๑๕๓,๑๑๗ บาท ตามหนังสือจังหวัดจันทบุรี ที่ จบ ๐๐๓๗.๔/๘๑๘๖ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๒ และให้เพิกถอนคำวินิจฉัยอุทธรณ์ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามหนังสือ ที่ จบ ๐๐๓๗.๔/๑๕๗๕๒ ลงวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๒ ที่ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี เฉพาะส่วนที่ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์คำสั่งจังหวัดจันทบุรี ที่ ๙๖๗/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๒ ที่สั่งให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่เทศบาลตำบล

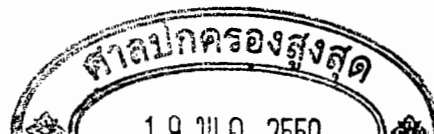

พลับพลानารายณ์เป็นเงิน ๑๕๓,๑๑๗ บาท ตามหนังสือจังหวัดจันทบุรี ที่ จบ ๐๐๓๗.๔/๘๑๘๖ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๒ โดยมีผลย้อนหลังนับแต่วันที่ออกคำสั่งดังกล่าว ทั้งนี้ ภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุด ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองไม่เห็นฟ้องด้วย จึงยื่นอุทธรณ์คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นต่อศาลปกครองสูงสุด

ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาแล้วเห็นว่า คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยว่า คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ จบ ๐๐๓๗.๔/๘๑๘๖ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๒ กรณีเรียกให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่เทศบาลตำบลพลับพลานารายณ์ เป็นเงินจำนวน ๑๕๓,๑๑๗ บาท และคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ให้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี เป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ โดยมีปัญหาที่ต้องพิจารณาก่อนว่า ผู้ฟ้องคดีได้กระทำละเมิดต่อผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงหรือไม่

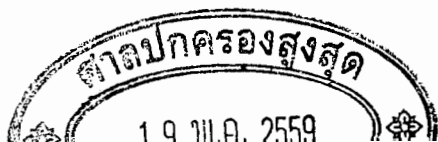
พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ตามมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ บัญญัติว่า ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนที่หน่วยงานของรัฐได้ใช้ให้แก่ผู้เสียหายตามมาตรา ๘ หรือในกรณีที่เจ้าหน้าที่ต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเนื่องจากเจ้าหน้าที่ผู้นั้นได้กระทำละเมิดต่อหน่วยงานของรัฐตามมาตรา ๑๐ ประกอบกับมาตรา ๘ ให้หน่วยงานของรัฐที่เสียหายมีอำนาจออกคำสั่งเรียกให้เจ้าหน้าที่ผู้นั้นชำระเงินดังกล่าวภายในเวลาที่กำหนด มาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ในกรณีที่เจ้าหน้าที่เป็นผู้กระทำละเมิดต่อหน่วยงานของรัฐ ไม่ว่าจะเป็หน่วยงานของรัฐที่ผู้นั้นอยู่ในสังกัดหรือไม่ ถ้าเป็นการกระทำในการปฏิบัติหน้าที่ การเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนจากเจ้าหน้าที่ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม... และมาตรา ๘ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐต้องรับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้เสียหายเพื่อการละเมิดของเจ้าหน้าที่ให้หน่วยงานของรัฐมีสิทธิเรียกให้เจ้าหน้าที่ผู้ทำละเมิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนดังกล่าวแก่หน่วยงานของรัฐได้ ถ้าเจ้าหน้าที่ได้กระทำการนั้นไปด้วยความจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง ซึ่งความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าว แม้จะมีลักษณะการกระทำความผิดโดยมิใช่เจตนา แต่มีลักษณะที่บุคคลได้กระทำโดยขาดความระมัดระวังที่เบี่ยงเบนไปจากเกณฑ์มาตรฐานอย่างมาก ซึ่งถ้าได้ใช้ความระมัดระวังสักเพียงเล็กน้อยก็ยังคงได้คาดเห็นว่าอาจเกิดความเสียหายขึ้น เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่านายกเทศมนตรีตำบลพลับพลานารายณ์ได้อาศัยอำนาจตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยวิธีปฏิบัติงานของเทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๖ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๒ ข้อ ๕ วรรคสอง

ออกคำสั่งที่ ๑๒๓/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๔๕ แต่งตั้งให้ผู้ฟ้องคดีซึ่งดำรงตำแหน่ง นายช่างโยธา ๔ รักษาการแทนปลัดเทศบาลตำบลพลับพลาหนารายณ์ ตั้งแต่วันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๔๕ เป็นต้นไป โดยผู้ฟ้องคดีได้รักษาการแทนในตำแหน่งดังกล่าวจนถึงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๔๖ ซึ่งโดยผลของคำสั่งดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีจึงมีหน้าที่รับผิดชอบควบคุมการปฏิบัติราชการประจำ ของเทศบาลตำบลพลับพลาหนารายณ์ให้เป็นไปโดยเรียบร้อย ซึ่งรวมถึงการควบคุมดูแล ด้านการเงินและงบประมาณ ควบคุมการรับและการเบิกจ่ายเงิน ควบคุมบัญชีรายงานและ เอกสารอื่นที่เกี่ยวข้องกับการรับจ่ายเงิน ตรวจสอบเอกสารรับจ่ายเงินให้เป็นไปตามระเบียบ กระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับ การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และ การตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม แต่ข้อเท็จจริง ปรากฏว่า ในระหว่างวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๔๔ ถึงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๔๖ (เป็นเวลา ๔๕ วัน) ซึ่งเป็นช่วงที่ผู้ฟ้องคดีรักษาการแทนปลัดเทศบาลตำบลพลับพลาหนารายณ์นั้น นางสาววรรณิ เรืองฤทธิ์สวัสดิ์ ตำแหน่งเจ้าพนักงานการเงินและบัญชี ๕ ได้อาศัยอำนาจหน้าที่ในตำแหน่ง กระทำการทุจริตเงินของเทศบาลตำบลพลับพลาหนารายณ์โดยการลงชื่อตนเองในเช็คและ ปลอมลายมือชื่อของนายกเทศมนตรีตำบลพลับพลาหนารายณ์สั่งจ่ายเช็คของเทศบาลตำบล พลับพลาหนารายณ์ไปยื่นต่อธนาคารออมสิน สาขาจันทบุรี และได้เบิกจ่ายเงินตามเช็คโดย ไม่มีเอกสารหลักฐานการเบิกว่าได้เบิกเงินไปเพื่อใช้จ่ายในกิจการใดของเทศบาลจำนวน ๖ ฉบับ ได้แก่ เช็คเลขที่ ๓๐๗๘๕๐๗ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๔๕ เช็คเลขที่ ๓๐๗๘๕๐๘ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๔๕ เช็คเลขที่ ๓๐๗๘๕๑๒ ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๔๕ เช็คเลขที่ ๓๐๗๘๕๑๓ ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๔๕ เช็คเลขที่ ๓๐๗๘๕๑๔ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๔๖ และเช็คเลขที่ ๓๐๗๘๕๑๕ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๔๖ รวมเป็นเงินทั้งสิ้นจำนวน ๗๖๕,๕๘๕ บาท เห็นว่า แม้ผู้ฟ้องคดีได้รับแต่งตั้งให้รักษาการแทนปลัดเทศบาลดังกล่าว ในช่วงที่ดำรงตำแหน่ง ซึ่งต้องมีความรับผิดชอบต่อตำแหน่งหน้าที่และปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตาม อำนาจหน้าที่ที่ได้รับแต่งตั้ง จึงมีหน้าที่ควบคุม ดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ใต้บัญชาให้เป็นไปตาม ระเบียบ กฎหมายก็ตาม เมื่อปรากฏว่า นางสาววรรณิละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยไม่จัดทำ รายงานการเงินคงเหลือประจำวัน ตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๕ ถึงปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๖ ไม่จัดทำงบแสดงฐานะการเงินประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๔ ถึงปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๖ เพื่อส่งให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคตรวจสอบภายในเก้าสิบวันนับแต่ วันสิ้นปีงบประมาณ และส่งสำเนาให้ผู้ว่าราชการจังหวัดทราบ อันเป็นการไม่ปฏิบัติตามระเบียบ

กระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๑ ข้อ ๒๖ และข้อ ๘๙ ซึ่งการที่ผู้ฟ้องคดีได้รับแต่งตั้งให้รักษาการแทนปลัดเทศบาลตำบลพลับพลาณารายณ์ ๒ ช่วงเวลาเพียง ๔๕ วัน จึงเป็นการยากที่จะควบคุม ดูแลนางสาววรรณซึ่งอาศัยตำแหน่งหัวหน้าส่วนการคลังยกยอกเงินเทศบาลตำบลพลับพลาณารายณ์ไปจำนวนมากและเป็นระยะเวลาต่อเนื่องตั้งแต่วันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๔๕ ถึงวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๔๖ ด้วยวิธีการปลอมลายมือชื่อผู้มีอำนาจสั่งจ่ายเช็คหรือแก้ไขจำนวนเงินพร้อมทั้งลงลายมือชื่อผู้สั่งจ่ายปลอมกำกับตรงส่วนที่มีการขีดฆ่าแก้ไขในเช็ค ให้ปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามระเบียบและกฎหมาย อีกทั้งผู้ฟ้องคดีเป็นนายช่างโยธา ย่อมไม่มีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านการเงิน การบัญชี และการที่ผู้ฟ้องคดีได้รับคำสั่งให้รักษาการแทนปลัดเทศบาลตำบลพลับพลาณารายณ์ในช่วงระยะเวลาสั้นๆ ดังกล่าว ย่อมถือว่าเทศบาลตำบลพลับพลาณารายณ์มีส่วนบกพร่องอยู่ด้วยที่ไม่อาจจัดหาเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้และประสบการณ์ด้านการบริหาร การเงินและการบัญชี ซึ่งมีความเหมาะสมเป็นผู้รักษาการแทนปลัดเทศบาลที่ไม่อยู่ปฏิบัติหน้าที่ ถือได้ว่าในระหว่างที่ผู้ฟ้องคดีได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่ได้ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความระมัดระวังในการควบคุมดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ได้บังคับบัญชา ผู้ฟ้องคดีจึงมิได้ประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงเมื่อประมวลพยานหลักฐานและพฤติเหตุแวดล้อมคดี จึงฟังได้ว่า การที่เทศบาลตำบลพลับพลาณารายณ์ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐเสียหายเกิดจากการทุจริตของนางสาววรรณ มิได้เกิดจากผู้ฟ้องคดี และฟังไม่ได้ว่าผู้ฟ้องคดีประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงก่อให้เกิดการทุจริตอันก่อให้เกิดความเสียหายแก่เทศบาลตำบลพลับพลาณารายณ์ ฉะนั้น เมื่อฟังไม่ได้ว่าผู้ฟ้องคดีได้กระทำการก่อให้เกิดความเสียหายแก่เทศบาลตำบลพลับพลาณารายณ์ด้วยความจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง เทศบาลตำบลพลับพลาณารายณ์ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐที่เสียหายจึงไม่มีสิทธิเรียกให้ผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ชำระเงินดังกล่าวได้ตามมาตรา ๘ ประกอบมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนกรณีละเมิดเป็นเงินจำนวน ๑๕๓,๑๑๗ บาท จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย และคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายเช่นกัน

การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้เพิกถอนคำสั่งจังหวัดจันทบุรี ที่ ๙๖๗/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๒ เฉพาะส่วนที่สั่งให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่เทศบาลตำบลพลับพลานารายณ์เป็นเงิน ๑๕๓,๑๑๗ บาท ตามหนังสือจังหวัดจันทบุรี ที่ จบ ๐๐๓๗.๔/๘๑๘๖ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๒ และให้เพิกถอนคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามหนังสือ ที่ จบ ๐๐๓๗.๔/๑๕๗๕๒ ลงวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๒ ที่ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี เฉพาะส่วนที่ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์คำสั่งจังหวัดจันทบุรี ที่ ๙๖๗/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๒ ที่สั่งให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่เทศบาลตำบลพลับพลานารายณ์เป็นเงิน ๑๕๓,๑๑๗ บาท ตามหนังสือจังหวัดจันทบุรี ที่ จบ ๐๐๓๗.๔/๘๑๘๖ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๒ โดยมีผลย้อนหลังนับแต่วันที่ออกคำสั่งดังกล่าว นั้น ศาลปกครองสูงสุดเห็นพ้องด้วย

พิพากษายืน

นายนพดล เสงเจริญ
ตุลาการหัวหน้าแผนกคดีสิ่งแวดล้อม
ในศาลปกครองสูงสุด

Upl...

ตุลาการเจ้าของสำนวนและ
ตุลาการหัวหน้าคณะ

นางมณีวรรณ พรหมน้อย
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายประวิตร บุญเทียม
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายสมชาย เอ็มโอช
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายสมชัย วัฒนการุณ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

สมชาย เอ็มโอช

ตุลาการผู้แถลงคดี : นายณัฐ รั้วอมฤต

